

ли, алтжичето капне, на сутринята — новъ хесапъ! Само чети днитѣ и алтжнитѣ. Пакъ и отпуска ти даватъ по цѣлъ мѣсецъ и повече. Едно врѣме, и сега, пашиѣтѣ не вѣрвамъ да получаваѣтъ по толкова!... У село, — знаешъ я? — съ 3600 гроша може направи човѣкъ една хубава кѣща. 3600 гроша — цѣла сюрманка сермия. Азъ едно врѣме, кога държехъ бакалницата, съ 3000 гроша я цѣла дюздисвахъ: напълнѣхъ я съ стока отъ всѣкакъвъ чешитъ. Тогава прѣзъ цѣлата година не можеха да минатъ прѣзъ рѣцѣ ми 4000 гроша. Добри пари, синко, добри!... Съ пари си играешъ, дѣто се вика, пакъ зимаешъ ги наеднажъ. За твоята нива нѣма суша, наводнение, градъ я не бие; нѣма нѣщо ни въ огънь да изгори, или въ море да потъне, ни крадецъ да го отвлѣче!... Само гледай декатъ работата си и бжди честенъ и правъ, както и одеѣ ти рекохъ, и Богъ още повече ще те въздигне и прослави. Пакъ и отъ милостиня не се отказвай: пригледвай сиромаси, и Богъ отъ невидѣно стократно ще ти го възвърне. Ехъ, разни неволи има по хората!... И на оня свѣтъ да ти се намѣри. Тукашното тукъ остава: голи сме дошли, голи ще отидемъ... Милостинята отваря райскитѣ двери. — тя е най-доброто нѣщо за единъ християнинъ... Синко, пакъ туряй нѣщо и на страна, защото туй му арабе не вѣрвамъ де отиде тѣй до край. Добрѣ правишъ, дѣто си спестявашъ, та си си направилъ такава хубава кѣща — да ти е честита! — пакъ и тамъ нѣкъдѣ си внасяшъ, дѣто кайшъ одеѣ. Ти знаешъ, какво да яравишъ, не щешъ учене... Ти си си още отъ малкъ прибранъ и пестовникъ...

— Хж, тате, проговори насмѣшно Бойковски, кѣщата я направи банката: отъ тамъ зехъ 10,000 лева и малко отъ жената...

— Какъ?! отъ друго мѣсто ли си ги зелъ? го прѣкъсна старецътъ очудено.

— Зехъ отъ банката пари, та направихъ кѣщата.

— Ами че какъ ги тѣй зе?

— Подъ лихва, разбира се!...

— Ами защо одеѣ ми, казвашъ, че си внисашъ пари въ банката?